

Punkter af Finansministeren overfor ærede Kollegers naturlige Trang til at forøge deres Budgetter paa Grund af de Krav, som stilles. Jeg skal saaledes nævne, at paa Landbrugsministeriets Budget er der paa min Foranledning strøget en Udgift, som i og for sig havde en god Begrundelse, nemlig en forøget Udgift til Havebrugsforsøgsstationer, som blev omtalt her i Fjor. Der blev nedsat et Udvalg i Januar Maaned af de særlig kyndige og interesserede Foreninger, og disse udarbejdede en Betænkning, som atter gik til Statens Planteavljudvalg, som derpaa atter indgav et Forslag til Landbrugsministeren. Det vilde koste omtrent 300,000 Kr., men jeg har desværre set mig nødsaget til at anmode min ærede Kollega om ikke at foreslaa denne Udgift i Aar. Med Hensyn til Udgiften maa jeg overfor det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) paa staa, at det er det absolutte Tal, det kommer an paa, jeg har en ganske overordentlig ringe Interesse for de relative Tal i dette Tilfælde. Udgiften er gaaet op til 111,400,000 Kr. paa §§ 8—25, de egentlige Udgiftsparagraffer, der maa sammenstilles med Indtægten paa §§ 1—7. Denne Udgift udgør det samme Beløb, der virkelig blev udgivet i Finansaaret 1913—14; efter Statsregnskabet er Beløbet der akkurat det samme, 111,400,000 Kr. Og denne samlede Udgift i dette Finansaar er fremkommet derved, at en Række Udgiftsbeløb ikke blev udgivet. Det vilde under normale Forhold ikke være urimeligt at antage, at dette Beløb paa 111,400,000 Kr. ogsaa for næste Aars Vedkommende vilde gaa ned paa Grund af, at enkelte Udgifter ikke blev afholdt. Og lad os endda tage Tallet ringe; lad os gøre det op til kun 2—3 Mill. Kr. Naar saa dermed sammenstilles det Indtægtsoverskud paa 2,800,000 Kr., der er, vilde jeg under almindelige Forhold roligt forsikre, at Finansaaret vilde dække sig. Jeg mener ikke, der vil komme særdeles betydelige indtægtskrævende Love; jeg ved ikke af, at der er saadanne under Opsejling. Jeg vil ogsaa tro, at det vil kunne lykkes i Aar at holde Finanslovsforslaget fri for Udgifter af nogen betydelig Art. Jeg gør desuden opmærksom paa, at nu er de kalkulatoriske Beløb for de forskellige Ministerier rigtigt forøgede, hvad de tidligere ikke var. Alt dette gør, at jeg under almindelige Omstændigheder vilde staa inde for, at det kommende Finansaar vilde have den rette Balance mellem Indtægt og Udgift. Men jeg skal indrømme, at vi er ude i det ganske uvisse, at vi paa en vis Maade

taler hen i det blaa med Hensyn til det næste Finansaar eller rettere hen i det mørke, og dette gør ogsaa, at man ikke faar særdeles megen Lyst til at udtale sig videre om Finanslovsforslaget. Jeg har ogsaa mærket paa ærede Medlemmer, der har haft Ordet, at der er nogen Uvillie til at tale om den finansielle Situation, og jeg forstaaer godt dette, hvorimod man naturligvis meget vel kan omtale lokale Spørgsmaal og Detailspørgsmaal af forskellig Art. Men det store hele staaer egentlig, som sagt, hen baade i det uvisse og utrygge, og dette gør vel, at baade Ordførerne og Finansministeren faar nogen Ret til at være forsigtige med Hensyn til deres Udtalelser, thi naar man intet ved, er det jo vanskeligt at udtale sig med Sikkerhed.

I og for sig mener jeg altsaa, at den virkelige Betragtning af Finanslovsforslaget beror paa en Sammenligning mellem §§ 1—7 og §§ 8—25, og derefter vil man med Hensyn til Finanslovsforslaget i Aar komme til en Merindtægt af 13½ Mill. Kr. Fra denne maa efter min Mening drages, hvad der paa § 26 er af Udgift til, man kan sige, de 4 Etater, det, som kaldes Forøgelse af de Kapitaler, som Staten har indestaaende i Telegrafer, Havne, Jernbaner, Udgifter til Privatbaner, indestaaende som Kapital i Postvæsenet o. s. v. Det vil i Aar være omtrent 8,700,000 Kr. Hvis man drager dette fra de 13½ Mill. Kr., har man en Oversigt over, hvad der i Virkeligheden er paa dette Finanslovsforslag af Indtægt og Udgift. Derimod synes det øvrige Indhold af § 26 mig i Virkeligheden at vedkomme Balancen saare lidt. Der er f. Eks. Stats-Laanefonden, som man kun delvis kan tage med Hensyn til Finansaarets Indtægter og Udgifter. Men hvad § 26 i øvrigt angaar, har jeg ikke forstaaet, hvorfor det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) gjorde nogen Indvending mod den Opgørelse, jeg foretog med Hensyn til Berettigelsen af det Salg af for 5 Mill. Kr. Statsobligationer, som jeg nu har søgt Lovhjemmel til gennem Lovforslaget om Optagelse af et indenlandsk Statslaan. Disse 5 Mill. Kr. modsvarer et Afdrag paa Statsgælden af 3½ Mill. Kr., og jeg nævned endvidere, at der nu yderligere vilde komme et Afdrag paa det nye Statslaan, men det forekommer mig, at det ærede Medlem gjorde Indsigelse derimod, jeg ved ikke ud fra hvilken Betragtning. Dertil kommer, at der afsættes til Reservefonden 2,100,000 Kr., foreslaaet paa § 26, og endelig er der, hvad jeg nævned overfor det ærede Medlem, men hvad jeg hel-